

Esmar Bergstrøm
Landstinget Bureau

18. 04. 2007

J.nr.:
01.29\2007+01Postboks 1614
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 67 01
Fax +299 32 52 86
App-dmn@gh.gl
www.nanoq.gl/dmn**Svar på §36, stk. 1 spørgsmål**

Kære Esmar Bergstrøm

Tak for dine spørgsmål om miljøtilsyn ved olietankanlæg.

I det følgende vil jeg gennemgå spørgsmålene enkeltvis:

Spm. 1 - Hvilken myndighed/er har ansvaret for, at der udføres miljøtilsyn ved aktive og forladte tank- og depotanlæg med fossile brændstoffer til henholdsvis køretøjer, skibe og fly/helikoptere?

I henhold til landstingsforordning nr. 12 af 22. december 1988 om beskyttelse af miljøet, med senere ændringer, § 9, er det generelt kommunalbestyrelserne der fører tilsyn med forhold der reguleres af forordningen. Der er én undtagelse: tilsynet med virksomheder der er optaget på en af Landsstyret udfærdiget liste over særligt forurenende virksomheder ("kapitel 5 - virksomheder") føres af Landsstyret.

Dvs, at kommunerne fører tilsyn med alle almindelige olietanke, uanset om de ligger ubenyttede hen, eller om de er i brug, medens Landsstyret fører tilsyn med lagre større end 100 m³ flydende gas samt oplag på mere end 10.000 m³ mineralolie (ovennævnte listes pkt. C3 og C4).

Direktoratet for Miljø og Natur (DMN) har registreret 7 olieanlæg omfattet af ovennævnte listes pkt. C3-C4. Herudover er der en lang række olietanke på øvrige kapitel 5 - virksomheder som også falder ind under Landsstyrets miljøtilsyn, lige fra fyringsolietanke ved små værksteder til mellemstore tanke ved f.eks. luft- havne og elværker.

Udover DMN's tilsynsopgaver efter miljøforordningen, har Direktoratet for Boli- ger og Infrastruktur opgaver i forbindelse med bygningstekniske forhold og for- hold vedrørende brand- og eksplosionsfare mv. på alle større tankanlæg. Der er i den sammenhæng regler om, at den stedlige brandmyndighed mindst 1 gang om året besigtiger alle oplag på over 800 oplagsenheder (svarende til 800 liter benzin, eller 4.000 liter petroleum, eller 40.000 liter gasolie).

Spm. 2 - Er der udarbejdet en tilsynsplan til den nævnte tilsynsudøvelse?

Der er ikke i miljølovgivningen fastlagt konkrete retningslinier for omfanget af tilsynspligten. DMN har ikke oplysninger om antallet af kommunale tilsyn eller om resultater heraf. Det er indtrykket, at der kun føres miljøtilsyn i forbindelse med konkrete sager, forureningsuheld, byggeri omkring tanke, etc.

DMN har ikke en langsigtet plan for tilsynet, men det tilstræbes, at der bliver ført miljøtilsyn på olielagrene hvert andet år. Tilsynene er i princippet uanmeldte, men virksomhederne bliver dog kontaktet i forvejen for at sikre at der er adgang til anlægget.

Spm. 3 - I tilfælde af udsivning ved forladte og aktive anlæg ønskes det oplyst, hvilken instans, der har det formelle ansvar for forureningsbekæmpelse og genopretning af miljøet?

Som hovedregel er det ejeren af det pågældende anlæg der har forpligtelsen til at søge følger af driftsforstyrrelser eller uheld afværget. Den ansvarlige har endvidere pligt til straks at underrette tilsynsmyndigheden om sådanne hændelser, hvis der sker forurening eller hvis driftsforstyrrelsen blot indebærer risiko for forurening.

Hvis ejeren ikke opfylder denne pligt, skrider tilsynsmyndigheden ind med de nødvendige påbud efter miljøforordningen. Hvis påbudet ikke efterkommes, kan myndigheden foretage det nødvendige for den ansvarliges regning.

I akutte tilfælde med væsentlig risiko for udbredelse af forurening, kan tilsynsmyndigheden umiddelbart gribe ind med foranstaltninger på den ansvarliges regning.

Spm. 4 - Hvornår er der sidst gennemført miljøtilsyn ved bunkringsanlæg i drift, landets benyttede tankanlæg, tankstationer og lufthavnsvæsenets aktive brændstoffaciliteter?

I 2005-07 har DMN ført miljøtilsyn på 6 af de 7 store bunkringsanlæg (gruppe C3-C4), senest i Maniitsoq i februar 2007.

Der er i 2006 ført miljøtilsyn på i alt 107 kapitel 5-virksomheder, hvoraf der er olietanke på anslået en tredjedel. Enkelte af tilsynene har givet anledning til indhentning af supplerende oplysninger fra virksomheden, der er udstedt enkelte henstillinger om forbedringer, men ingen egentlige påbud.

DMN's miljøtilsyn har været mere intensivt i 2005 og -06 end i tidligere år.

Spm. 5 - Er Landsstyret bekendt med, at der sker brændstovsvind ved og i tankanlæg og depoter, der ikke alene kan forklares ved almindeligt svind og fordampning ?

Der er gennem årene sket en række uheld ved tankanlæg og depoter. Det formodes, at DMN har modtaget oplysninger om dem alle. Der foreligger ikke oplysninger om løbende udslip, der ikke tages hånd om.

Spm. 6 - Er Landsstyret i besiddelse af dokumentation, der kan udelukke, at der ved brændstofanlæg i drift aktuelt foregår udsivning af fossile brændstoffer eller andre miljøskadelige stoffer ?

Egentlig dokumentation (bevis) for, at der ingen steder i Grønland foregår udsivning fra brændstofanlæg foreligger ikke, men det er min vurdering, at vi har et passende beredskab til både at undgå udslip, og at afværge følgerne af de uheld, der trods alle forsigtighedsregler alligevel vil ske.

Det gælder generelt, at al brændstof i Grønland er lette typer der fordamper hurtigt. Derfor er de miljømæssige skader ved mindre udslip ret begrænsede.

Jeg håber, at mine svar er tilstrækkeligt detaljerede. Hvis du vil vide noget om de enkelte tankanlæg, er du velkommen til at rette henvendelse til DMN som vil være behjælpelig med supplerende oplysninger.

Med venlig hilsen

Agathe Fontain
Landstyremedlem for Sundhed og Miljø